

Peder Bundgaard: Superdan. Borgen 1995. 291 s.

Peder Bundgaard har påtaget sig den opgave at skrive den første biografi om Dan Turèll, men der vil sikkert komme flere. Bundgaards kvalifikationer er, at han har kendt og været ven med Turèll siden starten af 70'erne. Superdan er således et subjektivt billede, selvom Bundgaard også forsøger at ridse i overfladen. Resultatet er blevet en causerende biografi, hvor forfatteren ikke har følt sig forpligtet på helheden, men alligevel har fulgt et vist kronologisk forløb.

Billedet af Turèll er tegnet med ven-skabets kærlige hånd, og Bundgaard tager vennens position i en række konflikter, bl.a. Turèlls forhold til skattevæsenet (lidt for indigneret efter mig mening). Man siger, at "den man elsker tugter man", og således viser Bundgaard også nogle af Turèlls mindre kendte sider, f.eks. hans raseri, da Gyldendal afviste den første version af *Karma Cowboy*. Disse begivenheder er sikkert ukendte for de fleste, fordi der var så langt mellem Turèlls offentlige image og den person, han faktisk var. Han holdt selv facaden og åbnede først lidt for posen i forbindelse med et

TV2 interview kort før sin død.

Bundgaard viser os nogle af de ukendte sider og giver et billede af en dybt seriøs og mere vidende forfatter, der tog sin metier meget alvorligt end de fleste. At han var en anelse nærtagende og åbenbart utroligt fummelfingret (også det nævner Bundgaard lidt for tit) hører næsten med til de klichéagtige skavanker hos en stor forfatter.

Superdan er primært en indgang til personen Dan Turèll, mens forfatter-skabet spiller en mere tilbagetrukket rolle. Bundgaard ser og viser biografien igennem en række paralleller mellem mand og skrift, men primært for at bygge historien om den "rigtige" Dan Turèll. Ikke for at analysere hans litterære produktion. Bogen er fyldt med personligt gods, og Bundgaard har forstået at fremstille sin beundring (jvf. titlen) uden at falde helt på halen. Men et positivt billede, det er det. Tiden må give os mere dybdegående biografier og litterære analyser.

Bogen burde nok have været igennem endnu en gennemskrivning - visse ting dukker op flere gange, og der er passager, hvor Bundgaard lader sig rive med af overdreven solidaritet. Men det kan nu ikke forstyrre det generelle billede. Et must for enhver, der er interesseret i dansk krimi.